

อภิปราย สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ตั้งแนวเหตุผลไว้สองประการ ประการแรกคือ ความแตกต่างเฉพาะบุคคลและวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ มีความสัมพันธ์กับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศ ประการที่สองคือ ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์ จะแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะบุคคลและวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

ลักษณะเฉพาะบุคคลของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อันได้แก่ คณะที่คณาจารย์สังกัด สี่คณะคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่าเป็นผู้ตอบที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ มากกว่าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ผู้ตอบ พบว่า เป็นผู้มีตำแหน่งอาจารย์มากกว่าตำแหน่งสูงกว่าอาจารย์ในทุกคณะ เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาพบว่า เป็นคณาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากกว่าปริญญาโทและปริญญาเอก ในสองคณะคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สำหรับคณาจารย์ผู้ตอบจากคณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จบการศึกษาระดับปริญญาโท มากกว่าปริญญาตรีและปริญญาเอก เกี่ยวกับประเทศที่จบการศึกษา พบว่าคณาจารย์ผู้ตอบทั้งสี่คณะ จบการศึกษาจากในประเทศมากกว่าต่างประเทศ สำหรับจำนวนปีที่สอนมาแล้ว พบว่า คณาจารย์ผู้ตอบจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร สอนมาแล้ว 1-3 ปี มากที่สุด ส่วนคณาจารย์ผู้ตอบจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ เป็นผู้สอนมาแล้ว 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด

สำหรับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศสี่ประการคือ เพื่อการสอน การวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างเฉพาะบุคคล กับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ พบว่า คณาจารย์ทั้งสี่คณะ มีความต้องการและการใช้ข้อสนเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน (ทุกคนคือ 206 คน) มากกว่าการเขียนตำรา/

บทความวิชาการ การวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ตามลำดับ (จำนวน 161 คน 117 คน และ 61 คน ตามลำดับ) สำหรับผู้ตอบที่มีตำแหน่งอาจารย์ ต้องการและใช้ข้อสนเทศตามลำดับดังนี้คือ ต้องการและใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอน มากกว่าการเขียนตำรา/บทความวิชาการ การวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ในขณะที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องการและใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอน เท่ากับการเขียนตำรา/บทความวิชาการ มากกว่าการวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ซึ่งคล้ายกับรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ที่มีความต้องการและใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอน เท่ากับการเขียนตำรา/บทความวิชาการและการวิจัย มากกว่าการพัฒนา/ประดิษฐ์ จะเห็นได้ว่า ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ ($p > .05$) กล่าวคือ คณาจารย์ทุกตำแหน่ง มีวัตถุประสงค์ในการใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอน มากเป็นอันดับแรกเหมือนกัน และนิยมเขียนตำรา/บทความวิชาการ มากรองลงมาในกลุ่มอาจารย์ หรือมากเท่ากับการสอนในกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ทั้งนี้เพราะการผลิตตำรา เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็น มีประโยชน์ในการประกอบการศึกษาในวิชาต่างๆ และยังมีผลในการเสนอขอ ตำแหน่งทางวิชาการอีกประการหนึ่งด้วย ดังจะเห็นได้ว่า นอกเหนือจากหน้าที่ด้านการสอนแล้ว คณาจารย์นิยมเขียนตำรา/บทความวิชาการ มากกว่าทำงานวิจัย และงานพัฒนา/ประดิษฐ์ ซึ่งงานทั้งสองประเภทหลังนี้ ต้องใช้ระยะเวลา และมีขั้นตอนในการทำยุ่งยากกว่า

แนว เหตุผลที่ 1 ความแตกต่างเฉพาะบุคคลและวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ มีความสัมพันธ์กับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะ เฉพาะบุคคล กับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศในด้านรูปแบบ ภาษา ความทันสมัย และแหล่งข้อสนเทศ สรุปผลได้ดังนี้คือ

คณะที่สังกัด ตำแหน่งทางวิชาการ กับรูปแบบของข้อสนเทศที่ต้องการ

ผลการวิจัยความต้องการข้อสนเทศที่มีรูปแบบต่างๆ พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้สิ่งพิมพ์ปฐมภูมิ อันได้แก่หนังสือตำรา วารสารวิชาการ รายงานทางวิชาการ มาก เป็นสามอันดับแรกในทุกวัตถุประสงค์ โดยคณะที่สังกัด เกือบไม่มีผลต่อความต้องการรูปแบบของข้อสนเทศคือ คณาจารย์ทั้งสี่คณะ ต้องการใช้ข้อสนเทศจากหนังสือตำรามากที่สุด แต่ความต้องการใช้วารสารวิชาการและรายงานทางวิชาการนั้นต่างกัน เล็กน้อยคือคณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้วารสารวิชาการ มากกว่ารายงานทางวิชาการ ส่วนคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ต้องการใช้วารสารวิชาการมาก เท่ากับรายงานทางวิชาการ และ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนรูปแบบของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้มากกว่าร้อยละ 75 แล้ว พบว่ามีความต่างกันคือ คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศเพียงห้ารูปแบบ (ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ รายงานทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และคู่มือ) ในขณะที่ คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศในเจ็ดรูปแบบ (ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ รายงานทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โสตทัศนวัสดุ และจุลสารข่าวสาร) คณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตรต้องการใช้ข้อสนเทศ 11 รูปแบบ (ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ รายงานทางวิชาการ บทความที่มีผู้เสนอในการประชุมทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จุลสารข่าวสาร หนังสือรายปี สิ่งพิมพ์รัฐบาล ความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน และหนังสือพิมพ์) และคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศ 12 รูปแบบ (ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ รายงานทางวิชาการ จุลสารข่าวสาร วิทยานิพนธ์ คู่มือ ความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน หนังสือรายปี หนังสือพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ บทความที่มีผู้เสนอในการประชุมทางวิชาการ พจนานุกรมและอภิธานศัพท์) จะเห็นได้ว่า คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศในรูปสิ่งพิมพ์ทั้งห้าแบบ ส่วนคณาจารย์อีกสามคณะต้องการใช้ข้อสนเทศในรูปตัวบุคคล รวมอยู่ด้วยคือ คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ส่วนคณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้ทั้งความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความเห็นของ ฮอลแลนด์, สเตด และไลบรอก (Holland, stead and Leibrock 1976 : 163) ที่พบว่า นักวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เลือกใช้ข้อสนเทศในรูปสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะวารสารวิชาชีพ มากกว่า ข้อสนเทศในรูปตัวบุคคล

จากการวิเคราะห์รูปแบบของข้อสนเทศที่ต้องการ กับตำแหน่งทางวิชาการ พบว่ารูปแบบข้อสนเทศสามรูปแบบแรกที่คณาจารย์ต้องการใช้มากกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ และรายงานทางวิชาการ สำหรับรูปแบบที่ต้องการรองลงมา สลับกันบ้างคือ อาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องการใช้วิทยานิพนธ์ มากกว่าความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และ ความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน ในขณะที่รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ต้องการใช้ความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ

กับเพื่อนร่วมงาน มากกว่าวิทยานิพนธ์ และจะเห็นว่า ความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ กับเพื่อนร่วมงาน เป็นช่องทางนำส่งข้อสนเทศอย่างไม่เป็นทางการ ที่อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ต้องการใช้นั้นมากกว่าร้อยละ 75 โดยอาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องการใช้นั้นความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากกว่าความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน ส่วนรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ต้องการใช้นั้นความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน น้อยกว่าร้อยละ 75 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์ทุกตำแหน่งทางวิชาการ ต้องการใช้นั้นช่องทางนำส่งข้อสนเทศอย่างไม่เป็นทางการที่คุ้นเคยมาใช้นั้นได้ง่าย มากกว่าจะใช้นั้นการปรึกษากับแหล่งข้อสนเทศตัวบุคคล

คณะที่สังกัด ประเทศที่จบการศึกษา กับภาษาของข้อสนเทศที่ต้องการ

จากการวิเคราะห์ภาษาของข้อสนเทศที่ต้องการ พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาอื่น โดยคณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาไทย ในขณะที่คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาไทย มากกว่าภาษาอังกฤษ เล็กน้อย ส่วนคณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยที่ปรากฏว่าคณาจารย์ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาอังกฤษมากกว่าภาษานั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยการใช้นั้นทรัพยากรห้องสมุดในประเทศไทย จำนวนหลายรายการ ที่พบว่า คณาจารย์นิยมใช้นั้นสิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ มากกว่าภาษาไทย (ณิศา สวัสดิ์สรรพ 2522 ; ทศนา หาญพล 2520 ; ทศนีย์ ขวัญสุวรรณ 2521 ; พะวงพิศ เทียนทิม 2524 ; และสุภาเพ็ญ วงศ์รัตนโต 2518) และเนื่องจากในปัจจุบันมีการผลิตตำราวิชาการภาษาไทยออกเผยแพร่เป็นจำนวนมากในหลายสาขาวิชา ความต้องการใช้นั้นตำราภาษาไทยจึงมีมากขึ้นตามไปด้วย

เมื่อนำความแตกต่างเฉพาะบุคคล อันได้แก่ ประเทศที่จบการศึกษาของคณาจารย์ มาหาความสัมพันธ์กับภาษาของข้อสนเทศที่ต้องการ ปรากฏว่าไม่พบความสัมพันธ์ ($P > .05$) กล่าวคือไม่ว่าคณาจารย์จะจบการศึกษาจากในประเทศหรือต่างประเทศ ก็ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ส่วนภาษาอื่น ที่คณาจารย์ต้องการใช้นั้นรองลงมา อาจมีความสัมพันธ์กับประเทศที่จบการศึกษาบ้าง โดยพบว่า คณาจารย์ผู้จบการศึกษาจากประเทศญี่ปุ่น ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาญี่ปุ่นเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งคล้ายกันกับอาจารย์ที่จบการศึกษาจากประเทศฝรั่งเศสและออสเตรเลีย (ประเทศละ 1 คน) ต้องการใช้นั้นข้อสนเทศภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน มากกว่ากับ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

คณะที่สังกัด กับความทันสมัยของข้อสนเทศที่ต้องการ

สำหรับความต้องการข้อสนเทศที่มีความทันสมัยต่างกันนั้น พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่อายุมากที่สุด มากกว่าต้องการใช้ข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา และข้อสนเทศที่มีอายุเกินหกปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาความต้องการใช้ข้อสนเทศที่มีความทันสมัยของคณาจารย์แต่ละคณะ พบผลต่างว่า คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา มากกว่าข้อสนเทศปีใหม่อายุ ในขณะที่คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศที่ไม่จำกัดอายุ มากกว่าข้อสนเทศปีใหม่อายุ และอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา สำหรับคณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตรและคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่อายุ มากกว่าข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบัน ข้อสนเทศทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา คณาจารย์ในสถาบันการศึกษาต้องติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อประกอบการสอน และการทำงานวิชาการ ความต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่ ๆ ของคณาจารย์จึงมีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ดังจะเห็นได้จากความต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่อายุ และข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา มากกว่าข้อสนเทศอายุเกินหกปีขึ้นไป ยกเว้นคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ต้องการใช้ข้อสนเทศแบบไม่จำกัดอายุ เพราะต้องศึกษาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ตลอดจนยังต้องใช้ศิลปวัตถุ โบราณสถาน ทุกยุคทุกสมัย เป็นพื้นฐานการศึกษาค้นคว้าเพื่อประกอบการสอนและการทำงานวิชาการ

คณะที่สังกัด กับการใช้แหล่งข้อสนเทศ

เกี่ยวกับการใช้แหล่งข้อสนเทศของคณาจารย์ทั้งสี่คณะ ปรากฏว่า คณาจารย์ใช้แหล่งข้อสนเทศที่สะสมสิ่งพิมพ์ และแหล่งข้อสนเทศตัวบุคคล โดยสามอันดับแรกที่นิยมคือ ใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ ร้านจำหน่ายหนังสือ แหล่งเอกสารของเพื่อน/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สำหรับแหล่งข้อสนเทศที่คณาจารย์นิยมใช้มากรองลงมาอีกนั้น สรุปได้ว่า คณาจารย์นิยมใช้ห้องสมุดอื่น ๆ ภายนอกวิทยาเขตฯ มากกว่าห้องสมุดภายในวิทยาเขตฯ แต่เมื่อพิจารณาถึงคณะที่สังกัดกับแหล่งข้อสนเทศที่ใช้ พบว่า คณาจารย์สังกัดคณะใด ก็นิยมใช้ห้องสมุดคณะนั้นมากที่สุด รองลงมาใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัว ส่วนแหล่งข้อสนเทศที่ใช้มากรองลงมาอีก มีความแตกต่างกันคือ คณาจารย์ที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ใช้แหล่งข้อสนเทศของภาควิชาที่สังกัด ส่วนคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้แหล่งเอกสารของเพื่อน/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในขณะที่คณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ นิยมใช้ห้องสมุดอื่น ๆ ภายนอกวิทยาเขตฯ มากรองลงมาเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 38) นอกจากนี้ยังพบว่า คณาจารย์

ไม่นิยมใช้ห้องสมุดต่างคณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิชาไม่ตรงตามความต้องการ ตลอดจน
ระเบียบการให้ยืม-คืนหนังสือ และระยะทางที่จะเข้าใช้ห้องสมุดต่างคณะ เป็นตัวกำหนด

สำหรับแหล่งข้อสนเทศที่คณาจารย์จำนวนมากกว่าร้อยละ 75 ในแต่ละคณะนิยมใช้ (ตาราง
ที่ 39) ปรากฏว่า อาจารย์ทั้งสี่คณะ นิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัด มากที่สุด รองลงมานิยม
ใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัวเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่า เมื่อคณาจารย์เกิดความต้องการใช้ข้อสนเทศ
คณาจารย์จะนิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัด เป็นอันดับแรก รองลงมานิยมใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัว
สำหรับแหล่งที่ใช้เป็นอันดับที่สาม ต่างกันออกไป กล่าวคือ คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ใช้แหล่ง
ข้อสนเทศของภาควิชาที่สังกัด ในขณะที่คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นิยมใช้แหล่งเอกสาร
ของเพื่อน/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
และวิทยาศาสตร์ นิยมใช้ห้องสมุดอื่น ๆ ภายนอกวิทยาเขตฯ ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของบาร์เบอร์ (Barber, quoted in Saunders 1966 : 106) ที่สำรวจ
การใช้ห้องสมุดของนักวิทยาศาสตร์ และพบผลว่านักวิทยาศาสตร์จะปรึกษาเพื่อร่วมงาน และหา-
รายการอ้างอิงในวารสารและสาระสังเขป มากกว่าจะเข้าใช้ห้องสมุด

จากการจัดอันดับการใช้แหล่งข้อสนเทศ 14 แหล่ง ของคณาจารย์แต่ละคณะ พบว่า
คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้จัด
อันดับการเข้าใช้ห้องสมุดคณะที่ตนสังกัด มากเป็นอันดับแรก แต่คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
และวิทยาศาสตร์ ได้จัดอันดับการใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัว เป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะห้อง-
สมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ มีทรัพยากรห้องสมุดจำนวนน้อย เนื่องจาก เป็นคณะ
ที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ และเริ่มสะสมทรัพยากรในระยะเวลานั้นกว่าคณะอื่น คณาจารย์คณะนี้จึงใช้ห้องสมุด
คณะที่สังกัด มากเป็นอันดับที่สองรองลงมาจากการใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัว ในขณะที่คณาจารย์คณะ
วิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้แหล่งข้อสนเทศส่วนตัวมาก เป็นอันดับที่สอง
โดยคณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตร ใช้ห้องสมุดอื่น ๆ ภายนอกวิทยาเขตฯ เป็นอันดับที่สอง
รองจากห้องสมุดคณะที่สังกัด

ดังนั้นสำหรับแนวเหตุผลที่หนึ่งนั้น จะเห็นได้ว่า คณะที่สังกัดกับความต้องการข้อสนเทศ
ในด้าน รูปแบบ ภาษา และความทันสมัยของข้อสนเทศ ไม่สัมพันธ์และต่างกันมากนัก กล่าวคือ
คณาจารย์ทั้งสี่คณะต้องการใช้ข้อสนเทศในรูปแบบที่เหมือนกัน เป็นอันดับแรกคือ หนังสือตำรา ภาษา
ของข้อสนเทศที่ต้องการใช้คล้ายกันคือ ต้องการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับความทันสมัย

ของข้อสนเทศก็เช่นกัน คณาจารย์ทุกคณะต้องการข้อสนเทศใหม่ล่าสุด จนถึงห้าปีที่ผ่านมา แม้คณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการใช้ข้อสนเทศแบบไม่จำกัดอายุมากที่สุดรวมอยู่ด้วย แต่ก็ต้องการข้อสนเทศปีใหม่ล่าสุด และอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา ในอันดับรองลงมา ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะบุคคลด้านคณะที่สังกัด กับความต้องการใช้ข้อสนเทศ ($P > .05$)

สำหรับตำแหน่งทางวิชาการกับความต้องการข้อสนเทศในรูปแบบต่างๆ พบว่า ทั้งอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ต้องการใช้ข้อสนเทศในรูป หนังสือตำราวารสารวิชาการ และรายงานทางวิชาการ มากเป็นสามอันดับแรกเหมือนกัน สำหรับรูปแบบที่ต้องการใช้รองลงมา สลับกันบ้าง สำหรับประเทศที่จบการศึกษา กับภาษาของข้อสนเทศที่ต้องการ พบว่า คณาจารย์ที่จบการศึกษาจากในประเทศและต่างประเทศ ต่างก็ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาไทย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะบุคคลด้านตำแหน่งทางวิชาการ และประเทศที่จบการศึกษา กับความต้องการใช้ข้อสนเทศ ($P > .05$)

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่สังกัดกับการใช้แหล่งข้อสนเทศ สรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่สังกัด กับการใช้ห้องสมุดคณะนั้น ๆ นั่นคือ คณาจารย์สังกัดคณะใด ต่างก็นิยมใช้ห้องสมุดคณะของตนเอง

แนว เหตุผลที่ 2 ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์ แตกต่างไปตามลักษณะ เฉพาะ และวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ

ผลการวิจัยที่จะมาพิสูจน์แนวเหตุผลที่สองนี้ แบ่งได้สามประการ ประการแรกคือ ความต้องการและการใช้สาขาวิชาของข้อสนเทศ จำแนกตามภาควิชาที่สังกัด ประการที่สอง เกี่ยวกับรูปแบบ ภาษา ความทันสมัย ของเขตและลักษณะของข้อสนเทศที่ต้องการ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ และประการที่สามเกี่ยวกับความพอใจในการใช้แหล่งข้อสนเทศ จำแนกตามคณะที่สังกัด ดังจะได้กล่าวโดยสรุปดังนี้

ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศในสาขาต่าง ๆ จำแนกตามภาควิชาที่สังกัด

จากการวิเคราะห์ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศในสาขาวิชาต่างๆ พบผลตรงกันว่า คณาจารย์ที่สังกัดภาควิชาใด มีความต้องการและใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาอยู่ในภาควิชา นั้น ๆ ส่วน

ระดับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาต่าง ๆ นั้น มีระดับแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนและการทำงานวิชาการ เมื่อเปรียบเทียบความต้องการข้อสนเทศกับการใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาต่าง ๆ โดยวิเคราะห์ระหว่างสาขาวิชาที่ต้องการสูงสุดในแต่ละวัตถุประสงค์ของคณาจารย์แต่ละภาควิชา กับระดับการใช้ข้อสนเทศในสาขาวิชาที่ต้องการนั้น พบว่า ระดับความต้องการใช้ข้อสนเทศเฉลี่ยสูงกว่า หรือ เท่ากับระดับการค้นมาใช้จริง แสดงให้เห็นว่า สาขาวิชาที่คณาจารย์ต้องการใช้สูงสุดนั้น คณาจารย์ยังค้นหามาใช้ได้จริงไม่มากตามที่ต้องการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อสนเทศในสาขานั้นมีการผลิตออกมาน้อย หรืออาจเป็นเพราะแหล่งข้อสนเทศที่คณาจารย์ใช้ สะสมข้อสนเทศสาขาวิชาที่คณาจารย์ต้องการไม่มากพอ แต่มีคณาจารย์บางภาควิชาที่สามารถค้นหาข้อสนเทศมาใช้ได้จริง เฉลี่ยสูงกว่าระดับความต้องการในบางสาขาวิชา ในประเด็นนี้ แสดงให้เห็นว่า มีข้อสนเทศบางสาขาที่เพียงพอับความต้องการใช้ของคณาจารย์ และคณาจารย์สามารถค้นหาข้อสนเทศสาขานั้นมาใช้ได้อย่างเต็มที่ สำหรับผลความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ 25 ภาควิชา สรุปได้ดังนี้คือ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม ต้องการใช้มากที่สุด พบว่า คณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาสถิติการสื่อสาร และระบบการสื่อสาร เพื่อการสอน ข้อสนเทศสาขาการนำสัญญาณ เพื่อการวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ และต้องการข้อสนเทศสาขาการวางสายเคเบิล เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศในสาขาที่ต้องการมากที่สุดนั้น พบว่า คณาจารย์ได้ใช้จริงในระดับที่ต่ำกว่าระดับความต้องการ จนถึงเท่ากับระดับที่ต้องการ

สาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ต้องการใช้มากที่สุดคือ โรงงานและสถานีไฟฟ้ากำลัง การป้องกันในอุตสาหกรรมไฟฟ้ากำลัง และวิศวกรรมแสง เพื่อการสอน การวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ส่วนระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่า คณาจารย์ค้นหามาใช้จริงในระดับต่ำกว่าที่ต้องการ ในทุกวัตถุประสงค์

คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ต้องการข้อสนเทศสาขา ไมโครโปรเซสเซอร์มากในทุกวัตถุประสงค์ และต้องการใช้ข้อสนเทศสาขา อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ เพื่อการวิจัย ข้อสนเทศสาขาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์มากเท่ากับสาขาไมโครโปรเซสเซอร์ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่า มีระดับการใช้จริงต่ำกว่าระดับความต้องการในทุกวัตถุประสงค์

อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาเครื่องกลประยุกต์ เพื่อการสอน และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ต้องการข้อสนเทศสาขา งานฝึกฝีมือทางด้านเครื่องกล เพื่อการวิจัย และข้อสนเทศสาขาความร้อนประยุกต์ เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับการใช้ข้อสนเทศ พบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขา เครื่องกลประยุกต์ ในระดับสูงกว่าระดับความต้องการ แสดงว่าความต้องการใช้ข้อสนเทศสาขานี้ ได้รับการตอบสนองในระดับมาก คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขา งานฝึกฝีมือทางด้านเครื่องกลในระดับต่ำกว่าความต้องการ และได้ใช้ข้อสนเทศสาขา ความร้อนประยุกต์ ในระดับเท่ากับระดับความต้องการที่ระบุ

สำหรับสาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ต้องการใช้มากคือ สาขาการประมวลผลข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน สาขาการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ และต้องการข้อสนเทศสาขาไมโครโปรเซสเซอร์เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการในทุกวัตถุประสงค์

สาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมระบบควบคุมต้องการใช้มากคือสาขา ทฤษฎีระบบควบคุมเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ และต้องการใช้ข้อสนเทศเกี่ยวกับระบบเซอร์โว เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ และเมื่อพิจารณาระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการในทุกวัตถุประสงค์

คณาจารย์ภาควิชาเทคนิคอุตสาหกรรมต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาโทรทัศน์วงจรปิดและโทรทัศน์ชุมชนเพื่อการสอน และต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาอื่น ๆ ได้แก่การบันทึกวีดีโอเทป เครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องส่งวิทยุเพื่อการวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศที่ต้องการนั้นพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอนในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการ และได้ใช้ข้อสนเทศเพื่อการวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการในระดับเท่ากับระดับความต้องการที่มี

สำหรับสาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม- ต้องการใช้มากในทุกวัตถุประสงค์คือ สาขาการวัด อุปกรณ์การวัดในกระบวนการอุตสาหกรรม สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่า ได้ใช้ข้อสนเทศในระดับสูงกว่าจนถึง เท่ากันกับระดับความต้องการ เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ แต่สำหรับ

วัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยนั้นพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาที่ต้องการในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการ

จะเห็นได้ว่าคณาจารย์ทั้งแปดภาควิชาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้ใช้ข้อสนเทศในสาขาวิชาที่ต้องการทั้งในระดับต่ำกว่าจนถึง เท่ากันกับระดับความต้องการ สิ่งที่น่าพิจารณาคือระดับการใช้จริงที่ต่ำกว่าระดับความต้องการหลายสาขาวิชาซึ่งมีปรากฏอยู่ในทุกภาควิชา โดยมีข้อสนเทศเพียงบางสาขาวิชาที่คณาจารย์ได้ใช้ในระดับสูงกว่าระดับความต้องการ อันได้แก่ข้อสนเทศสาขาเครื่องกล-ประยุกต์ สาขาการวัด อุปกรณ์การวัดและควบคุมในกระบวนการอุตสาหกรรม เพื่อการสอนและการพัฒนา/ประดิษฐ์

สำหรับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาที่คณาจารย์ภาควิชาสถาปัตยกรรมต้องการใช้มากคือ สาขาการออกแบบสถาปัตยกรรม เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน ต้องการข้อสนเทศสาขาอื่นคือการวาดภาพ และการออกแบบสภาพแวดล้อม เพื่อการวิจัยและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ต้องการข้อสนเทศสาขาการออกแบบชุมชนเพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ สำหรับการวิจัยข้อสนเทศที่ต้องการนั้น พบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่า จนถึงระดับ เท่ากับที่ต้องการ

คณาจารย์ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขา สถาปัตยกรรมภายใน มากในทุกวัตถุประสงค์ และยังต้องการข้อสนเทศสาขาการออกแบบภูมิสถาปัตย์ และสาขาอื่นได้แก่ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และการวิเคราะห์การออกแบบเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน ข้อสนเทศสาขาโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายใน เพื่อการวิจัย และสาขาออกแบบและปฏิบัติ เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ โดยต้องการในระดับมากกว่าสาขาสถาปัตยกรรมภายใน สำหรับการวิจัยข้อสนเทศที่ต้องการนั้น พบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศในสาขาที่ต้องการเพื่อการสอน การวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ในระดับต่ำกว่าจนถึงระดับที่เท่ากับระดับความต้องการที่มีอยู่ แต่ในวัตถุประสงค์เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ พบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ในระดับสูงกว่าระดับความต้องการ

สำหรับคณาจารย์ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาการออกแบบ-ผลิตภัณฑ์ เพื่อการสอนและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ข้อสนเทศสาขาการออกแบบโลหะ วัสดุและระบบการผลิต และสาขาอื่นได้แก่ศิลปะการสื่อสาร เพื่อการวิจัย ต้องการข้อสนเทศสาขาการออกแบบสิ่งทอ และการศึกษาความต้องการของผู้ใช้ในด้านประโยชน์ใช้สอย เพื่อการพัฒนา/

ประดิษฐ์ เกี่ยวกับระดับการใช้ข้อสนเทศ พบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาที่ต้องการในระดับต่ำกว่า จนถึงเท่ากับระดับความต้องการ

คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาบริหารการก่อสร้าง เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ โดยต้องการข้อสนเทศสาขาอื่นคือ การประมวลและสัญญาก่อสร้างต่างๆ และสาขาโครงสร้าง มากกว่าสาขาบริหารการก่อสร้าง เพื่อวัตถุประสงค์ในการเขียนตำรา/บทความวิชาการอีกด้วย สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์นั้น ปรากฏว่าคณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ทำการพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับการใช้ข้อสนเทศ พบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่า และเท่ากับระดับความต้องการที่มีอยู่

สำหรับคณาจารย์ภาควิชาศิลปะ มีความต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาศิลปะ เพื่อการสอน และต้องการข้อสนเทศสาขาอื่น ได้แก่การวาดภาพมนุษย์เพื่อการวิจัยและการพัฒนา/ประดิษฐ์ ต้องการข้อสนเทศสาขา วิจิตรศิลป์ มากกว่าสาขาการวาดภาพมนุษย์เพื่อการวิจัยด้วย และต้องการข้อสนเทศสาขาศิลปะบริสุทธิ์ และการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ เกี่ยวกับการใช้ข้อสนเทศพบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาที่ต้องการในระดับต่ำกว่า จนถึงเท่ากับระดับความต้องการ

ดังนั้นจากการเปรียบเทียบความต้องการและการใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาต่าง ๆ ของคณาจารย์ทั้งห้าภาควิชาของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์พบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาที่ต้องการในระดับต่ำกว่าจนถึงระดับที่เท่ากับระดับของความ ต้องการ มีเพียงข้อสนเทศสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สาขาเดียวที่คณาจารย์มีระดับการใช้จริงสูงกว่าระดับความต้องการเพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ

สำหรับคณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ภาควิชาเทคนิค-เกษตรต้องการใช้มากในทุกวัตถุประสงค์คือ สาขาอื่นที่คณาจารย์ระบุ ได้แก่สัตวแพทย์ เทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการชลประทาน และต้องการข้อสนเทศสาขาเกษตรกรรมมากเท่าสาขาอื่น ๆ ที่ระบุเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศที่ต้องการพบว่า มีระดับการใช้ต่ำกว่าจนถึงระดับที่เท่ากับความต้องการ

คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืชต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาอื่นๆ คือการเก็บเกี่ยวพืชผล โรคพืช วิชาวนาการและการปรับปรุงพันธุ์พืช และพืชน้ำมัน เพื่อการสอน ต้องการข้อสนเทศสาขาการจัดการศัตรูพืชเพื่อการวิจัย และสาขาเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ย เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่าคณาจารย์ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการเพื่อการสอนในระดับสูงกว่าระดับความต้องการ ในขณะที่มีการใช้ข้อสนเทศเพื่อการวิจัยการพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ในระดับต่ำกว่าความต้องการที่มีอยู่

คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาอื่นได้แก่ การเพาะเชื้อเห็ด เพื่อบริการประมงในการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับการพัฒนา/ประดิษฐ์นั้น คณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศห้าสาขา คือ การผลิตโคและกระบือ เนื้อ โภชนศาสตร์สัตว์ การสืบพันธุ์ของสัตว์ การผสมพันธุ์สัตว์ และโรคสัตว์ เกี่ยวกับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่าจนถึง เท่ากันกับระดับความต้องการที่มี

คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมเกษตรต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาวิศวกรรมการแปรรูปอาหาร การออกแบบอาคารเกษตร และการกำจัดของเสียทางการเกษตร เพื่อบริการประมงในการสอน ต้องการข้อสนเทศสาขาการออกแบบเครื่องจักรกลเกษตร วิศวกรรมดินและแหล่งน้ำ การระบายและการกักเก็บน้ำ และสาขาอื่นได้แก่เครื่องจักรกลเกษตรเพื่อการวิจัย ต้องการข้อสนเทศสาขาการออกแบบเครื่องจักรกลเกษตร และวิศวกรรมดินและแหล่งน้ำ เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ และต้องการข้อสนเทศสาขาวิศวกรรมการแปรรูปอาหาร และการออกแบบอาคารเกษตร เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศพบว่า มีระดับการใช้จริงต่ำกว่าจนถึง เท่ากันกับระดับความต้องการที่มีในทุกวัตถุประสงค์ โดยพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาการออกแบบเครื่องจักรกลเกษตร ในระดับสูงกว่าความต้องการ เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์

สำหรับคณาจารย์ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาอื่น ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์อาหาร และเคมีอาหาร เพื่อบริการประมงในการสอน และการวิจัย และต้องการข้อสนเทศสาขาการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อการวิจัยและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์นั้น ปรากฏว่า คณาจารย์ผู้ตอบยังไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับระดับการใช้จริงพบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการในทุกวัตถุประสงค์

คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ เกษตร ต้องการใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยีอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ การสหกรณ์ เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ และในวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยนั้น คณาจารย์ยังต้องการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในทางการเกษตรอีกด้วย และพบว่าคณาจารย์ผู้ตอบไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ สำหรับระดับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี พบว่า คณาจารย์ได้ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ต้องการในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการที่ระบุในทุกสาขา

จะเห็นได้ว่า คณาจารย์ทั้งหกภาควิชาของคณะ เทคโนโลยีการเกษตร ได้แสดงระดับการใช้จริง ต่ำกว่า จนถึงเท่ากับระดับความต้องการมีใช้อุปกรณ์เพียงบางสาขาที่คณาจารย์ได้ใช้จริงในระดับสูงกว่าระดับความต้องการที่มีอยู่ อันได้แก่ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในภาควิชา เทคโนโลยีการผลิตพืช (การเก็บเกี่ยวพืชผล โรคพืช วิศวกรรมและการปรับปรุงพันธุ์พืช และพืชน้ำมัน) เพื่อการสอน และคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรม เกษตรได้ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีการออกแบบเครื่องจักรกล เกษตร เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ สูงกว่าระดับความต้องการ

สำหรับคณาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์นั้น สาขาวิชาของใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่คณาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรมต้องการใช้ในระดับสูงสุด เพื่อการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ได้แก่ สาขาอื่น ๆ ที่คณาจารย์ระบุให้คือ สาขาการศึกษา กฎหมาย และการศึกษาทางวิชาชีพ สำหรับใช้อุปกรณ์ที่ต้องการใช้เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ มีสามสาขา คือ สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ครุศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และครุศาสตร์ศิลป-อุตสาหกรรม สำหรับระดับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีพบว่า คณาจารย์ได้ใช้อุปกรณ์ที่ต้องการในระดับต่ำกว่าจนเท่ากับระดับความต้องการ

คณาจารย์ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์ ต้องการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีอื่น ๆ ได้แก่ คณิตศาสตร์ประยุกต์ สถิติคณิตศาสตร์ และดีพีเอ เรนเซียล ฮีเควชั่น เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอน และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับวัตถุประสงค์ในการวิจัยนั้น คณาจารย์ต้องการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสาขาอื่น ๆ ได้แก่ การวิจัยดำเนินการ สถิติ สถิติวิเคราะห์ สถิติประยุกต์ สถิติชีวภาพ ประชากรศาสตร์ และสถิติประกันภัย สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ พบว่า คณาจารย์ผู้ตอบไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับระดับการใช้อุปกรณ์ที่ต้องการ พบว่า ระดับการใช้อุปกรณ์ต่ำกว่าจนถึงเท่ากับระดับความต้องการใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่

คณาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์ประยุกต์ ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขาอื่น ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์ ในระดับสูงสุดในทุกวัตถุประสงค์ และสามารถค้นหาข้อสนเทศที่ต้องการมาใช้ ได้จริง ต่ำกว่าระดับความต้องการในทุกวัตถุประสงค์

คณาจารย์ภาควิชาเคมีประยุกต์ ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขา เคมีอุตสาหกรรม เพื่อ การสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ นอกจากนี้ยังต้องการข้อสนเทศสาขา เคมีอินทรีย์ และโพลีเมอร์เคมี มากกว่า เคมีอุตสาหกรรมเพื่อการวิจัยอีกด้วย คณาจารย์ผู้ตอบ แบบสอบถามของภาควิชานี้ ไม่มีผู้ใดทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ สำหรับระดับการใช้ข้อสนเทศ ปรากฏว่า ต่ำกว่าจนเท่ากับระดับความต้องการ โดยพบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขา เคมีอินทรีย์ สูงกว่าระดับความต้องการในวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย เพียงสาขาเดียว

คณาจารย์ภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขา จุลชีววิทยา เพื่อการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ นอกจากนี้ยังต้องการข้อสนเทศสาขาชีววิทยา- อุตสาหกรรม เพื่อการวิจัยและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับวัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ ประดิษฐ์นั้นพบว่า คณาจารย์ผู้ตอบไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับระดับการใช้ข้อสนเทศที่ ต้องการพบว่า มีระดับการใช้จริงต่ำกว่าจนถึง เท่ากับระดับความต้องการที่มีอยู่

คณาจารย์ภาควิชาภาษาและสังคม ต้องการใช้ข้อสนเทศสาขา ภาษาอังกฤษ เพื่อการสอน ต้องการข้อสนเทศสาขาภาษาอังกฤษ และบรรณารักษศาสตร์ เพื่อการวิจัยและต้องการข้อสนเทศ สาขาภาษาไทย และปรัชญา เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับวัตถุประสงค์ด้าน การพัฒนา/ประดิษฐ์ พบว่า คณาจารย์ผู้ตอบไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับระดับการใช้ ข้อสนเทศที่ต้องการ พบว่าคณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศในระดับต่ำกว่าจนถึงระดับที่ เท่ากันกับระดับ ความต้องการ

จากการเปรียบเทียบความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์ทุกภาควิชาของ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ พบว่า คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขาวิชาที่ต้องการ ในระดับต่ำกว่า จนถึงเท่ากับระดับความต้องการในหลายสาขาวิชา และพบว่าคณาจารย์ภาควิชา เคมีประยุกต์ได้ใช้ข้อสนเทศสาขา เคมีอินทรีย์ในระดับสูงกว่าระดับความต้องการ เพื่อการวิจัย

ดังนั้นโดยสรุปแล้ว คณาจารย์ทั้ง 25 ภาควิชา ของสี่คณะวิชาใช้ข้อสนเทศในระดับต่ำกว่า จนถึงเท่ากับระดับความต้องการ โดยมีข้อสนเทศเพียงบางสาขาที่คณาจารย์ใช้จริงในระดับ

สูงกว่าระดับความต้องการที่มีอยู่ในบางวัตถุประสงค์ อันได้แก่ การใช้ข้อสนเทศสาขาเครื่องกล-
 ประยุกต์ เพื่อการสอนและการพัฒนา/ประดิษฐ์ ของคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรม เครื่องกล การใช้
 ข้อสนเทศสาขาการวัด และสาขาอุปกรณ์การวัดและควบคุมในกระบวนการอุตสาหกรรม เพื่อการสอน
 และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ของคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรม-
 ศาสตร์ การใช้ข้อสนเทศสาขาสถาปัตยกรรมภายใน เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ ของ
 คณาจารย์ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ การใช้ข้อสนเทศสาขาอื่น ๆ ที่
 คณาจารย์ระบุเองอันได้แก่การเก็บเกี่ยวพืชผล โรคพืช วิศวกรรมและการปรับปรุงพันธุ์พืช และ
 พืชน้ำมันเพื่อการสอนของคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช การใช้ข้อสนเทศสาขาการออก-
 แบบเครื่องจักรกลเกษตรเพื่อการพัฒนา/ประดิษฐ์ ของคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรม เกษตร คณะ-
 เทคโนโลยีการเกษตร การใช้ข้อสนเทศสาขาเคมีอินทรีย์ เพื่อการวิจัยของคณาจารย์ภาควิชาเคมี
 ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์

เกี่ยวกับสาขาวิชาของข้อสนเทศที่ต้องการใช้และวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศเพื่อ
 การสอนและการทำงานวิชาการ พบว่าคณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการและใช้ข้อสนเทศสาขา
 ย่อย ภายในแต่ละภาควิชา ครบทุกวัตถุประสงค์ อันได้แก่ การสอน การวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์
 และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สำหรับคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะ เทคโนโลยี
 การเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ปรากฏว่า มีคณาจารย์บางภาควิชา
 ที่ไม่ได้ทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์ อันได้แก่ ภาควิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร และภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะ เทคโนโลยีการเกษตร ภาควิชา
 คณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์ เคมีประยุกต์ ชีววิทยาประยุกต์ และภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุ-
 ศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ที่ไม่มีผู้ตอบทำงานพัฒนา/ประดิษฐ์

ดังนั้น สำหรับสาขาวิชาของข้อสนเทศที่คณาจารย์แต่ละภาควิชาต้องการและค้นมาใช้จริง
 นั้น เป็นไปตามแนวเหตุผลที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คณาจารย์ภาควิชาใดก็ตามมีความต้องการและใช้
 ข้อสนเทศสาขาย่อยภายในภาควิชาที่สังกัดนั้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนและการทำงานวิชาการ
 ของตน

รูปแบบ ภาษา ความทันสมัย ขอบเขตและลักษณะของข้อสนเทศที่ต้องการ

จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ

สำหรับรูปแบบของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของการสอนและการทำงานวิชาการต่าง ๆ พบว่า รูปแบบของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้ในระดั้มาก มีสามรูปแบบคือ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ และรายงานทางวิชาการ โดยพบว่า คณาจารย์ต้องการใช้หนังสือตำรา มากกว่าวารสารวิชาการทั้งสามวัตถุประสงค์คือ เพื่อการสอน การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ แต่สำหรับการใช้ข้อสนเทศเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการวิจัยนั้น พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้วารสารวิชาการมากกว่าหนังสือตำราและรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัยนี้ แตกต่างจากผลการศึกษา เรื่องการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย เพื่อการวิจัย บางรายการ ที่พบว่า คณาจารย์นิยมใช้หนังสือทั่วไปประกอบการวิจัยเป็นหลัก และใช้สิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ประกอบ (จารุพร สิทธิธาดิก 2515 ; ไพลิน ไชยเสนะ 2527 ; และ สุจิตรา เพื่องวรรณะ 2524) และมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยบางประการของนวลลออ ไชยมงคล (2524) ที่พบว่าคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยทำงานเขียนและงานวิจัยมาแล้ว นิยมใช้วารสารภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ สำหรับช่องทางนำส่งข้อสนเทศอย่างไม่เป็นทางการ ที่คณาจารย์ต้องการใช้ในอัตราเฉลี่ยระดับปานกลางค่อนข้างมากในทุกวัตถุประสงค์คือ การอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ได้ข้อสนเทศหรือความรู้ที่ต้องการ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความเห็นของ โรเบิร์ตสัน (Robertson, quoted in Holland, Stead, and Leibrock 1976 : 163) ที่ว่าการติดต่อกันระหว่างบุคคล มีความสำคัญต่อการใช้ข้อสนเทศเพื่อการผลิตสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ

เกี่ยวกับภาษาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอนและการทำงานวิชาการ พบว่าคณาจารย์นิยมใช้ข้อสนเทศภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาอื่น และเมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์แล้วพบว่า คณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาไทย มากกว่าภาษาอังกฤษ สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการสอน และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ และต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยหลายรายการที่พบว่า คณาจารย์นิยมใช้สิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ มากกว่าภาษาไทยในวัตถุประสงค์สามประการ คือ ด้านการสอน การวิจัย และการเขียนตำรา (จารุพร สิทธิธาดิก 2515 ; จินตนา

กระแสน้ำ 2524 ; ถิ่นนา สวัสดิสิรร์พ 2522 ; ทศนา หาญพล 2520 ; ทศนีย์ ขวัญสุวรรณ 2521 ; นวลล่อ ไชยมงคล 2524 ; พะวงพิศ เทียนทิม 2524 ; ไพลิน ไชยเสนะ 2517 ; สุจิตรา เพ็ญวรรณะ 2524 ; และสุภาเพ็ญ วงษ์รัตนโต 2518)

สำหรับความทันสมัยของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอนและการทำงานวิชาการ พบว่าคณาจารย์ต้องการข้อสนเทศปีใหม่ล่าสุด และข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมา มากกว่าข้อสนเทศที่มีอายุหกปีขึ้นไป โดยคณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่ล่าสุด ในระดับเฉลี่ยมากกว่าข้อสนเทศอายุหนึ่งถึงห้าปีที่ผ่านมาในทุกวัตถุประสงค์ แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าคณาจารย์จะมีวัตถุประสงค์ทำงานวิชาการประเภทใด คณาจารย์ย่อมต้องการใช้ข้อสนเทศที่ทันสมัยใหม่ล่าสุดเสมอ

จากการวิเคราะห์ขอบเขตและลักษณะของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสอนและการทำงานวิชาการ พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศเพื่อการสอนในระดับมหาวิทยาลัยลักษณะด้วยกัน และเพื่อการวิจัย การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ สามลักษณะ โดยพบว่าข้อสนเทศสามลักษณะแรกสุดที่คณาจารย์ต้องการใช้มากที่สุดเหมือนกันในทุกวัตถุประสงค์ ได้แก่ เอกสารที่เสนอเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้อง เอกสารที่มีรายละเอียดครบถ้วน และเอกสารที่มีเนื้อหาแคบ/เฉพาะ และนำเสนอเรื่องใด เรื่องหนึ่ง

ดังนั้นสำหรับแนวเหตุผลที่สองเกี่ยวกับรูปแบบ ภาษา ความทันสมัย ขอบเขตและลักษณะของข้อสนเทศที่ต้องการ จึงปรากฏว่าคณาจารย์ต้องการใช้แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศนั้น กล่าวคือคณาจารย์ต้องการใช้หนังสือตำรามากกว่าวารสารวิชาการ เพื่อการสอน การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ แต่ต้องการใช้วารสารวิชาการ มากกว่าหนังสือตำรา ในวัตถุประสงค์ด้านการวิจัย นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างระหว่างความต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาต่าง ๆ กับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ กล่าวคือคณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาไทย มากกว่าภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์ด้านการสอน และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ และต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ เกี่ยวกับความต้องการใช้ข้อสนเทศที่มีความทันสมัยต่าง ๆ กันนั้น ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างความต้องการใช้ข้อสนเทศที่มีความทันสมัยต่าง ๆ กับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ โดยคณาจารย์มีความต้องการข้อสนเทศใหม่ล่าสุด จนถึงห้าปีที่ผ่านมา เหมือนกันในทุกวัตถุประสงค์ เช่นเดียวกับกับผลการวิจัยที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างความต้องการใช้ข้อสนเทศที่มี

ขอบเขตและลักษณะต่าง ๆ กับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อเสนอเทศ กล่าวคือ คณาจารย์ต้องการใช้เอกสารที่เสนอเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้อง เอกสารที่มีรายละเอียดครบถ้วน และเอกสารที่มีเนื้อหาแคบ/เฉพาะและนำเสนอ เรื่องใด เรื่องหนึ่งในระดับมากทุกวัตถุประสงค์

ความพอใจในการใช้แหล่งข้อเสนอเทศ จำแนกตามคณะที่สังกัด

จากผลการวิจัยการใช้แหล่งข้อเสนอเทศ 14 แหล่งของคณาจารย์แต่ละคณะพบว่า คณาจารย์คณะใดนิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดมาก เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่แหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัว เมื่อพิจารณาถึงความพอใจในการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดและแหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัวปรากฏว่า คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พึงพอใจในการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดและแหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัว ในอัตราเฉลี่ยระดับมากทั้งสองแหล่ง ในขณะที่คณาจารย์คณะ เทคโนโลยีการเกษตร พื่อใจการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดและแหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัวในอัตราเฉลี่ยระดับปานกลางค่อนข้างมาก สำหรับคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ พื่อใจในการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดในระดับปานกลางค่อนข้างมาก และพื่อใจในการใช้แหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัวในระดับน้อยค่อนข้างปานกลาง เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์แต่ละคณะมีความพอใจในการใช้ข้อเสนอเทศจากแหล่งข้อเสนอเทศที่นิยมใช้ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ เช่นความสะดวกในการเข้าใช้ การค้นหาข้อเสนอเทศมาใช้ได้ง่ายและที่สำคัญคือมีข้อเสนอเทศที่ตรงความต้องการหรือไม่ (Lin and Garvey 1972)

ดังนั้นผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามแนวเหตุผลที่สองคือ ความพึงพอใจในการใช้แหล่งข้อเสนอเทศของคณาจารย์แต่ละคณะต่างกันกล่าวคือ คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พื่อใจในการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดในระดับมาก ในขณะที่คณาจารย์คณะ เทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ มีความพอใจในการใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดในระดับค่อนข้างมาก เท่านั้น สำหรับความพอใจในการใช้แหล่งข้อเสนอเทศส่วนตัวพบว่า คณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์พื่อใจในระดับมาก ในขณะที่คณาจารย์คณะ เทคโนโลยีการเกษตร พื่อใจค่อนข้างมาก และคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์พื่อใจน้อยค่อนข้างปานกลาง

ข้อเสนอแนะ การนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น คาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อบรรณารักษ์ห้องสมุดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ทั้งห้าแห่งอันได้แก่ห้องสมุด

กลาง ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะเทคโนโลยี-
การเกษตร และห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ในอันที่จะจัดงานสารนิเทศ
ให้ได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ห้องสมุดได้มากที่สุด ดังนี้คือ

1. งานจัดหาและรวบรวมข้อสนเทศให้ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยพิจารณา
จากความต้องการด้านสาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณะ เป็นหลัก เนื่องจากคณาจารย์ทุกคนต้องทำ
หน้าที่สอน ส่วนการทำงานวิชาการจัด เป็นอันดับรองลงมาที่คณาจารย์แต่ละคนจะจัดทำ และงานวิชา
การที่คณาจารย์จัดทำ ส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาควิชาด้วย จากผลการ
วิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศสาขาต่าง ๆ พบว่า มีหลายสาขาวิชาที่คณาจารย์
ต้องการใช้มาก แต่ได้ใช้จริงในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการ ซึ่งคาดคะเนได้ว่าจะเกิดจาก
สาเหตุสองประการคือ แหล่งข้อสนเทศที่คณาจารย์นิยมใช้ สะสมข้อสนเทศที่ไม่เพียงพอหรือไม่ตรงกับ
ความต้องการใช้ หรืออาจเป็นเพราะแหล่งข้อสนเทศนั้นรวบรวมข้อสนเทศในสาขาที่ต้องการไว้แล้ว
แต่คณาจารย์ไม่ใช้ ดังนั้นห้องสมุดต่าง ๆ โดยเฉพาะห้องสมุดคณะ ควรพิจารณาจัดหาข้อสนเทศสาขา
ที่คณาจารย์ระบุว่ามีความต้องการใช้มากให้เพียงพอ และจัดทำคู่มือหรือบริการช่วยค้นหาข้อสนเทศ
ให้คณาจารย์ได้ใช้ข้อสนเทศที่ต้องการอย่างสะดวกรวดเร็ว

2. ในการจัดหาข้อสนเทศควรพิจารณาถึงรูปแบบ ภาษา ความทันสมัย ขอบเขตและ
ลักษณะของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าหนังสือตำรา วารสารวิชาการ
รายงานทางวิชาการ เป็นรูปแบบของข้อสนเทศที่คณาจารย์ต้องการใช้มาก โดยต้องการใช้ทั้งข้อสนเทศ
ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ที่มีความทันสมัยใหม่ล่าสุดถึงห้าปีที่ผ่านมา และเป็นเอกสารที่มีราย-
ละเอียดครบถ้วนในเรื่องที่ต้องการมากกว่าเอกสารที่มีรายละเอียดแบบย่อ ดังนั้นในการจัดหา
ข้อสนเทศทุกห้องสมุดควรจัดสรรงบประมาณในการซื้อหนังสือตำรา และวารสารวิชาการให้ได้สัดส่วนกัน
เพราะวารสารวิชาการเป็นที่ต้องการใช้มากในการสอน และการทำงานวิชาการ โดยเฉพาะในการ
ทำงานวิจัยนั้น คณาจารย์ต้องการใช้วารสารวิชาการมากกว่าหนังสือตำรา นอกจากนี้ทุกห้องสมุด
ควรจัดหาข้อสนเทศทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่มีความทันสมัยไม่เกินห้าปีที่ผ่านมา และคำนึง
ถึงขอบเขตและลักษณะของข้อสนเทศว่าควรมีลักษณะที่เสนอรายละเอียดครบถ้วนในเรื่องที่ต้องการ
มากกว่าจะมีรายละเอียดแบบย่อ ทุกห้องสมุดจึงควรพิจารณารายละเอียดของหนังสือ และวารสาร
ที่จะจัดหาให้เป็นไปตามความต้องการดังกล่าว โดยเฉพาะข้อสนเทศที่มีรายละเอียดแบบย่อนั้นอาจ
ได้แก่ดัชนีและสารสังเขปในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งมักปรากฏว่ามีราคาแพง และคณาจารย์ต้องการ

ใช้น้อยกว่าข้อเสนอเทศที่มีรายละเอียดครบถ้วน ห้องสมุดคณะต่าง ๆ อาจมอบให้ห้องสมุดกลางเป็นผู้จัดหาหรือจัดให้บริการดัชนีและสารระสังเขป โดยห้องสมุดคณะจัดหาข้อเสนอเทศที่มีรายละเอียดครบถ้วนเป็นหลัก

3. กระบวนการจัดข้อเสนอเทศให้ออกสู่ผู้ใช้ได้อย่างรวดเร็ว จากผลการวิจัยที่พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้ข้อเสนอเทศที่ทันสมัยใหม่ล่าสุด จึงได้ข้อสังเกตว่าการทำงานเทคนิคหนังสือก่อนออกให้บริการต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การสั่งซื้อ การลงทะเบียน การทำบัตรรายการ การให้เลขเรียกหนังสือและหัวเรื่อง การพิมพ์และติดสันของบัตรยืม การตรวจสอบความถูกต้องก่อนออกให้บริการ ตลอดจนการแสดงหนังสือใหม่ เป็นขั้นตอนที่ยาวนาน สำหรับการจัดการงานเทคนิคกับหนังสือแต่ละเล่ม และจากจุดนี้อาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการจัดหนังสือออกให้บริการแก่ผู้ใช้ ไม่ทันกับความต้องการของผู้ใช้ได้ ดังนั้นผู้บริหารห้องสมุดควรจัดหาบุคลากรมาดำเนินงานเทคนิคดังกล่าวให้มีจำนวนบุคลากรเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องจัดทำ และควรรีบเร่งดำเนินงานเทคนิคเพื่อประโยชน์ในการจัดข้อเสนอเทศออกสู่ผู้ใช้ได้ในเวลาอันรวดเร็ว

4. การจัดให้บริการสนเทศ จากผลการวิจัยว่ามีจำนวนคณาจารย์ต้องการใช้ข้อเสนอเทศเพื่อการสอนมากที่สุด รองลงมาต้องการใช้เพื่อการเขียนตำรา/บทความวิชาการ การวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ โดยคณาจารย์แต่ละคนทำหน้าที่สอนเป็นหลักทุกคน และแต่ละคนทำงานวิชาการแต่ละประเภทหรือทุกประเภท โดยบางคนอาจทำงานสอนเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ทำงานวิชาการก็มี และพบว่าคณาจารย์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทำงานวิจัยและพัฒนา/ประดิษฐ์ จำนวนมากกว่าคณะอื่น ๆ ดังนั้นควรจัดให้มีบริการสนเทศที่มีเป้าหมายให้ผู้ใช้ได้รับข้อเสนอเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด โดยอาจจัดให้บริการสนเทศในลักษณะต่าง ๆ อันได้แก่บริการตอบคำถาม บริการเลือกและเผยแพร่ข้อเสนอเทศ บริการแปล บริการชี้แนะแหล่งข้อมูล บริการยืมระหว่างห้องสมุด ตลอดจนบริการค้นข้อเสนอเทศระบบออนไลน์ ในปัจจุบัน ห้องสมุดกลางและห้องสมุดคณะต่าง ๆ จัดให้บริการพื้นฐานคล้ายกันอันได้แก่บริการให้ยืม-รับคืนหนังสือ บริการตอบคำถาม บริการยืมระหว่างห้องสมุด และบริการถ่ายสำเนาเอกสาร และจากผลการวิจัยพบว่าคณาจารย์นิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดมากกว่าใช้ห้องสมุดต่างคณะ แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์นิยมใช้ห้องสมุดที่สะดวกต่อการเข้าใช้ และมีข้อเสนอเทศในสาขาวิชาที่ต้องการเป็นหลัก ดังนั้นการจัดให้บริการข้อเสนอเทศนอกเหนือจากบริการพื้นฐานที่มีอยู่ เป็นสิ่งที่บรรณารักษ์ทุกห้องสมุดควรจัดทำ ตัวอย่าง เช่นห้องสมุดคณะควรเพิ่มการจัดให้บริการข้อเสนอเทศที่ทันสมัยและบริการเลือกและเผยแพร่ข้อเสนอเทศให้แก่คณาจารย์เป็นราย

บุคคลหรือเป็นภาควิชา สำหรับห้องสมุดกลางนั้นควรเพิ่มบริการสารระสังเขปและดัชนี บริการซีเนาะ แหล่งข้อมูล บริการแปล และบริการค้นข้อมูลบนระบบออนไลน์เป็นหลัก เพื่อประสานประโยชน์ ให้แก่คณาจารย์ในอันที่จะให้ได้รับข้อมูลโดยตรง ไม่ต้องไปค้นหาข้อมูลเอง

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาความต้องการและการใช้ข้อมูลของคณาจารย์ที่มีความแตกต่างเฉพาะบุคคล และมีวัตถุประสงค์ด้านการสอนและการทำงานวิชาการต่างๆ พบข้อจำกัดสองประการ ประการแรกคือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบตามที่ต้องการ ซึ่งผู้วิจัยต้องการทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้ตอบทุกคน แต่ได้รับคำตอบกลับมาเพียงร้อยละ 75.7 ทั้งๆที่ได้ใช้ความพยายามในการติดตามทวงถามหลายครั้ง แต่เนื่องจากคณาจารย์มีภารกิจด้านการสอนและการทำงานวิชาการในสถานที่ที่ไม่แน่นอน สตรีวิจัยที่จะติดตามได้ครบ ข้อจำกัดประการที่สองพบว่า อาจารย์ผู้ตอบบางคนทำงานหลายลักษณะ ไม่ได้ทำงานวิชาการ อาจเป็นผลกระทบต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่แท้จริง

แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความต้องการและการใช้อินเทอร์เน็ตกับความแตกต่างเฉพาะบุคคล และวัตถุประสงค์ของการทำงานวิชาการของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ดังนั้นการวิจัยเรื่องต่างๆต่อไปในแนวทางนี้ จึงสามารถศึกษาเกี่ยวกับ

1. ความต้องการและการใช้อินเทอร์เน็ตของคณาจารย์ที่ทำงานวิจัย ว่ามีความต้องการและการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการวิจัย ในปริมาณมากกว่าการสอนหรือไม่เพียงใด เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรและบริการข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. สาเหตุที่คณาจารย์ใช้อินเทอร์เน็ตสาขาวิชาต่างๆในระดับต่ำกว่าระดับความต้องการ
3. การค้นหาข้อมูลมาใช้ตามความต้องการว่าคณาจารย์คำนึงถึงแหล่งใดก่อน-หลังใช้คู่มือช่วยค้นประเภทใดบ้าง
4. ประเมินผลการจัดให้บริการสนเทศจากแหล่งที่คณาจารย์นิยมใช้เพื่อปรับปรุงการจัดให้บริการต่อไป